

ADWOKAT

TOMASZ CHMIELEWSKI

Katowice, dnia 22 stycznia 2020 roku

Trybunał Konstytucyjny w Warszawie

Aleja Jana Chrystiana Szucha 12A

00 – 918 Warszawa Śródmieście

Sygn. akt: Ts 151/19

Skarżący: T M , prowadzący działalność gospodarczą pod firmą F , reprezentowany przez adwokata Tomasza Chmielewskiego, wpisanego na listę adwokatów pod numerem KAT/Adw/787

Adres do doręczeń pełnomocnika skarżącego: Kancelaria Adwokacka Tomasz Chmielewski, ul. Hierowskiego 2, 40 – 750 Katowice

PISMO PROCESOWE

W imieniu skarżącego, na podstawie pełnomocnictwa (w aktach sprawy), w nawiązaniu do zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 stycznia 2020 r. w sprawie usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej z dnia 7 października 2019 r. wskazuję, co następuje.

Odnosnie pierwszego punktu zarządzenia, wskazuję, że skarżący uczynił przedmiotem wyżej wymienionej skargi konstytucyjnej niezgodność art. 70 § 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, ze zm.) z art. 2 w związku z art. 42 ust. 2 Konstytucji RP w brzmieniu właściwym dla momentu, w którym zostało wszczęte postępowanie w sprawie podejrzenia popełnienia przez skarżącego przestępstwa skarbowego, to jest w dniu 8 lipca 2009 r. Wobec tego podstawa prawna zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego jest następująca :

„Bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu, z dniem wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie nskarbowe, o którym podatnik został zawiadomiony, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania”.

Odnosnie drugiego punktu zarządzenia, w załączeniu przesyłam uwierzytelnione za zgodność z oryginałem wydruki ze strony Poczty Polskiej S.A., z których wynika, że wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia kwietnia 2019 r., sygn. akt został doręczony w dniu 14 sierpnia 2019 r., wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia kwietnia 2019 r., sygn. akt został doręczony w dniu 8 lipca 2019 r., natomiast wyrok Naczelnego Sądu

Kancelaria Adwokacka Tomasz Chmielewski
40-750 Katowice, ul. Hierowskiego 2
NIP : 8661000490; Regon : 242769807

tel. : + 48 505 041 394; e-mail : tomasz.chmielewski@adwokat-doradca.pl
konto: ING Bank Śląski S.A. 22 1050 1214 1000 0090 9247 9303

Administracyjnego z dnia . kwietnia 2019 r., sygn. akt
sierpnia 2019 r.

został doręczony w dniu 14

Odnosnie piątego punktu zarządzenia, skarżący wskazuje, że art. 42 ust. 2 Konstytucji RP jest adekwatnym wzorcem kontroli dla art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej, bowiem przewidziane w przywołanym przepisie Ordynacji podatkowej zawieszenie z mocy prawa biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego względem osoby, której nie przedstawiono jakiegokolwiek zarzutu, stanowi przełamanie celu postępowania przygotowawczego w fazie *in rem*. W tym przypadku zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego stanowi wyraz silnej ingerencji w sytuację prawną podatnika, traktując zasadniczo podatnika, wobec którego wszczęto zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, jak podejrzanego. Podejrzanym jest stroną postępowania przygotowawczego, której zostały przedstawione zarzuty. Okoliczność ta przyznaje wówczas szereg uprawnień procesowych, mających za cel umożliwienie podjęcia obrony swoich praw. Nie może ulegać wątpliwości, że przepisy karnoprawnych ustaw procesowych określając zakres uprawnień podejrzanego w związku z toczącym się postępowaniem przeciwko już określonej osobie, stanowią realizację normy art. 42 ust. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którą *Każdy, przeciwko komu prowadzone jest postępowanie karne, ma prawo do obrony we wszystkich stadiach postępowania. Może on w szczególności wybrać obrońcę lub na zasadzie określonych w ustawie korzystać z obrońcy z urzędu.* Wobec tego nie może ulegać wątpliwości, że fakt prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawie, w którym dochodzi do zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego podatnika, któremu nie przedstawiono zarzutów popełnienia przestępstwa karnoskarbowego, stanowi okoliczność uniemożliwiającą podatnikowi podjęcie działań w celu obrony swoich praw w postępowaniu, w którym pomimo braku przedstawienia zarzutów, *de facto* toczy się ono przeciwko podatnikowi, stawiając tym samym organ podatkowy w uprzywilejowanej pozycji procesowej, albowiem brak aktywności ze strony podatnika umożliwia organowi podatkowemu na przewlekłe prowadzenie postępowania, arbitralne podejmowanie decyzji procesowej, w których prawdopodobny jest brak podejmowania czynności także na korzyść podatnika, narażając tym samym podatnika, w przypadku negatywnej dla niego decyzji, na wysokie koszty odsetek, na które są w szczególności narażeni podatnicy, którzy prowadzą działalność gospodarczą.

Odnosnie zaś uzasadnienia zarzutu naruszenia przez art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej normy art. 2 w związku z art. 42 ust. 2 Konstytucji RP, skarżący wskazuje, że jak powszechnie się przyjmuje, art. 2 Konstytucji RP określa między innymi tzw. zasadę sprawiedliwości społecznej, z której wywieść można podlegające ochronie prawo jednostki do sprawiedliwego traktowania w stosunkach, które są przedmiotem gwarancji określonych w Konstytucji RP (tak P. Tuleja, [w:] M. Safjan, L. Bosek (red.), *Konstytucja RP. Tom I. Komentarz. Art. 1-86*, Warszawa 2016, s. 250). P. Tuleja zwraca uwagę na to, że zasada powyższa nie jest samoistną podstawą, na podstawie której można precyzyjnie wyznaczyć kierunek, w jaki sposób można żądać sprawiedliwego traktowania (P. Tuleja, *Konstytucja...*, s. 250). Konstytucja RP przyznaje każdemu prawo do obrony swoich praw w postępowaniach karnych. Mając powyższe na uwadze skarżący podnosi, że zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, pomimo braku przedstawienia podatnikowi zarzutu popełnienia przestępstwa karnoskarbowego, narusza wywodzony na podstawie powyższych norm obowiązek ze strony organów administracji, aby podatnik, który nie jest stroną postępowania karnoskarbowego, nie był traktowany jak podejrzanym w postępowaniu, w którym nie zostały mu przedstawione żadne zarzuty i w którym nie ma możliwości podjęcia działań w celu obrony swoich

praw. W ocenie skarżącego zaskarżony przepis Ordynacji podatkowej narusza obciążający organy administracji obowiązek sprawiedliwego traktowania jednostki w prowadzonym postępowaniu karnoskarbowym, którego stroną nie jest jednostka. Obowiązek ten przejawia się w szczególności jako obowiązek traktowania jednostki jako osoby niewinnej. Wobec tego zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego podatnika, któremu nie zostały przedstawione żadne zarzuty, narusza obowiązek sprawiedliwego traktowania podatnika ze strony państwa i działających w jego imieniu organów podatkowych, bowiem w takim przypadku *de facto* traktuje podatnika jak podejrzanego, pomimo iż nie podatnik nawet nie jest stroną postępowania karnoskarbowego.

W ocenie podejrzanego uwagi powyższe stanowią uzasadnioną podstawę orzeczenia o niekonstytucyjności art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej z art. 2 w związku z art. 42 ust. 2 Konstytucji RP.

Załącznik:

- udokumentowana data doręczenia wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia kwietnia 2019 r. – 3 sztuki,
- uwierzytelniona kserokopia decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w K z dnia grudnia 2014 r. (nr) – 5 sztuk,
- uwierzytelniona kserokopia decyzji Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w K z dnia sierpnia 2015 r. (znak:) – 5 sztuk.